

ת"פ 17747/11/15 - מדינת ישראל נגד א.ש

בית משפט השלום בנתניה

06 יולי 2016

ת"פ 17747-11-15 מדינת ישראל נ' ש'
(עציר)

בפני כב' השופטת הבכירה גלית ציגלר
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
א.ש (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יפעת פינצובר

הנאשם - הובא

ב"כ הנאשם עו"ד ג'אברה

גזר דין

1. הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של תקיפת בת זוג לפי סעיף 382 (ב) לחוק, ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

על פי המתואר בכתב האישום המתוקן, ביום 6.11.15 סמוך לשעה 16.30, ולאחר ויכוח שהתפתח בין הנאשם למתלוננת, ביקשה האחרונה שיעזוב את הדירה, ובתגובה דחף אותה הנאשם מחוץ לחדר וסגר את הדלת, ובעת שהתקשרה למשטרה - הוא עזב את הדירה.

יום למחרת, הגיע הנאשם לדירה ודפק על הדלת, ומשלא נענה הוריד את מפסק החשמל הראשי, ואז המתלוננת פתחה את הדלת והוא נכנס לדירה. המתלוננת דרשה מהנאשם לעזוב את המקום אחרת תפנה למשטרה, ובתגובה נטל הנאשם סכין מטבח ופנה לעבר המתלוננת, שבאותה עת ישבה על הספה בסלון והניקה את בנם התינוק, ודרש ממנה לבטל את התלונה במשטרה. בהמשך, התקרבו הנאשם עם הסכין בידו לעבר המתלוננת, וכשהיא צעקה לעברו "**מה אתה עושה הילד אצלי בידיים**", ענה לה הנאשם: "**לא אכפת לי תבטלי את המשטרה**", ורק לאחר שהמתלוננת אמרה לו שלא הספיקה להזמין את המשטרה - הוא התרחק מעט לאחור ודקר עם הסכין שבידו שתי דקירות בספת הסלון.

תסקיר שירות המבחן

עמוד 1

2. על פי הסכמת הצדדים ובטרם הטיעונים לעונש, נשלח הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו.

מהתסקיר עולה שהנאשם כבן 39, נשוי ואב ל- 8 ילדים, שעד למועד האירוע התגורר עם המתלוננת ושבעת ילדיהם המשותפים ב.....

התסקיר מתאר את קורות חייו של הנאשם, שאין זו מעורבותו הראשונה בפלילים, ובין היתר את מערכת היחסים עם הוריו ואחותו, לימודיו ושירותו הצבאי המלא, ההיסטוריה התעסוקתית שלו, כשכיום הוא מתקשה לבסס יציבות מקצועית ועוסק בשיפוצים באופן מזדמן.

קצינת המבחן שוחחה עם הנאשם והמתלוננת, והתרשמה ממערכת יחסים בעייתית שבה קשיי תקשורת ותוקפנות מילולית הדדית, מבעיות שונות בתפקוד המשפחתי, וממשבר אמון בין בני הזוג, גם על רקע גישה משפילה שנקט הנאשם כלפי המתלוננת. קצינת המבחן מצאה שקיים סיכון להישנות המעשים גם בעתיד ולכן עלה צורך בטיפול אינטנסיבי ומקיף.

קצינת המבחן תיארה את ההליך הטיפולי שהחל הנאשם במרכז יום, כשלאחר תקופה לא ארוכה, הוא הפר את כללי המסגרת ונקט במעשים פסולים, ובין היתר ניסה ליצור קשר עם המתלוננת, באופן המלמד על כך שהוא מתקשה לקחת אחריות על מצבו ונמנע מלהתמודד עם דפוסי התנהגותו הבעייתיים, ומשכך בוטל צו הפיקוח והנאשם חזר למעצר.

בשיחה עם קצינת המבחן, מסר הנאשם שהוא נמצא בקשר זוגי חדש ושככוונתו להתגרש מהמתלוננת, הביע כעס ותסכול על חזרתו למעצר, לקח אחריות חלקית על מעשיו האלימים כלפי המתלוננת, והתקשה לגלות הבנה ואמפטיה לקשייה, כמו גם לבעייתיות שעולה מהתנהגותו.

קצינת המבחן שוחחה גם עם המתלוננת, שתיארה את התנהגות הנאשם כתוקפנית ומשפילה, והגם ששללה אלימות פיזית קודמת היא חשה מאוימת מהתנהגותו, וסיפרה כי בתם הבכורה היתה עדה לאירוע. המתלוננת אישרה כי בני הזוג מצויים בהליכי גירושין.

קצינת המבחן ציינה בנוסף גם את הדיווח שהתקבל משירותי הרווחה במקום מגוריהם של בני הזוג, שלפיו סובלת המשפחה מבעיות כלכליות ואחרות, וגם מהתנהגותו האלימה של הנאשם כלפי המתלוננת, תוך שחלק מהילדים נחשפו לאירועים קודמים שהתרחשו בבית.

קצינת המבחן שקלה את קשייו השונים של הנאשם, ובהם התנהגותו האימפולסיבית והתוקפנית ודפוסי חשיבתו הנוקשים, ואת חוסר היכולת להיעזר בגורמים טיפוליים ולהבין את השלכות מעשיו, ובנסיבות אלה לא גובשה כל המלצה בעניינו.

3. ב"כ המאשימה עמדה על חומרת העבירות ועל נסיבות ביצוען, וביקשה להטיל על הנאשם עונש באמצע מתחם שנע בין 6 - 18 חודשי מאסר, וכן ביקשה להפעיל מאסר על תנאי שהושת על הנאשם בתיק אחר, לחלט את סכום ההתחייבות שהוטל עליו באותו הליך, ורכיבי ענישה נילווים בדמות מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

4. מנגד טען ב"כ הנאשם, כי מדובר בכתב אישום שתוקן לקולא באופן משמעותי, ובנאשם שלקח אחריות על מעשיו והשתדל לעבור הליך טיפולי משמעותי, כשבמסגרת זו היה נתון בתנאים לא פשוטים. לדברי הסגור, עבירת התקיפה הינה מהרף הנמוך, ובשעה שהנאשם התגרש מהמתלוננת ועבר להתגורר בעיר אחרת יחד עם בת זוגו החדשה, ולאור פסיקה של בתי משפט במקרים דומים, יש להשית עליו עונש במתחם שנע בין מאסר קצר ועד תקופת מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, ולהסתפק בתקופה שבה הנאשם נתון במעצר.

קביעת מתחם העונש הראוי

5. הנאשם התנהג באלימות כלפי מי שהייתה אשתו, כשלאחר ויכוח שפרץ ביניהם הוא דחף אותה אל מחוץ לחדר בו שהה, ויום לאחר מכן הוא הצליח להיכנס לדירה רק לאחר שניתק את זרם החשמל לבית, ואז איים על המתלוננת בעודו אוחז בסכין - מבלי להתחשב בעובדה שבאותה שעה היא הניקה את בנם התינוק - ולאחר דין ודברים ביניהם הוא דקר את הספה עליה ישבה שתי דקירות באמצעות הסכין.

אין צורך להכביר במילים על חומרת העבירות המתוארות, שהתרחשו בתוך התא המשפחתי, בנוכחות בני הבית ובהם ילדים רכים בשנים, וניתן לראות סכנה של ממש בהתנהגות אלימה וברוטאליות מעין זו, הן לבת הזוג והן לילדים שנמצאים בבית ונחשפים לאלימות מילולית ופיזית לא קלה.

כפי שנקבע לא אחת, עבירות האלימות והאיומים בכלל, ונגד בנות זוג בפרט, הפכו לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה, תוך שהם חוזרים שוב ושוב על הקביעות היסודיות והבסיסיות ביותר:

"מעשי האלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג... גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה" (בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.07)).

6. הנאשם פגע בערכים חברתיים ובהם הזכות הבסיסית של כל אדם לכבוד, לשלוות נפש ולשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, ובפרט פגע בזכותה של אישה להיות מוגנת בביתה מפני אלימות בן זוגה.

לכל אדם קיימת הזכות שלא ירימו עליו יד, לא ברחוב ולא בבית, וההגנה על שלמות גופה של אישה מפני ידו האלימה של בעלה, חייבת לקבל ביטוי באמצעות מענה עונשי הולם, כאשר מדיניות הענישה בעבירות אלה נעה בין מאסר קצר ועד 15 חודשים מאחורי סורג ובריוח, וזאת בהתאם לחומרת התקיפה, הנזק שנגרם כתוצאה ממנה, כמו גם טיב האיומים והאופן שבו הם הושמעו (ראה רע"פ 7951/10 ניב נ' מדינת ישראל (2.11.10)),

בו נדחה ערעורו של נאשם בביצוע עבירות של תקיפת בת זוג ואיומים, במסגרתם סטר הנאשם בפניה של בת זוגו, ולאחר מכן נטל סכין, הצמידו לצווארה ואיים כי יהרגה ובהמשך, החל לרדוף אחריה כשסכין בידיו וזאת תוך השמעת איומים על חייה. הנאשם לא קיבל אחריות על מעשיו. בית משפט השלום גזר עליו 10 חודשי מאסר בפועל; רע"פ 11/15 פלוני נ' **מדינת ישראל** (20.1.15), בו נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בשני אירועים של אלימות כלפי בת זוגו, כשבאחד איים עליה כשהייתה בהריון מתקדם בכך שיפגע בתינוק שהיא נושאת ברחמה, וכן סטר לה ובעט בבטנה וכתוצאה מכך נזקקה לבדיקות ולהשגחה רפואית, ואילו בשני תקף את המתלוננת בכך שתפס אותה בשיערה, ניער את ראשה וסטר לפניה, והמשיך להכותה ולבעוט בה, עד שנגרמה לה נפיחות מתחת לעין שמאל, ניגר דם מאפה ונגרם לה סימן כחול באפה. הנאשם נדון ל-7 חודשי מאסר בפועל; ות"פ 30111-09-14 **מדינת ישראל נ' פלוני**).

7. במקרה זה, אירוע התקיפה אינו מצוי ברף העליון של עבירות האלימות כלפי בת זוג, אולם מדובר בסיטואציה לא קלה שנמשכה כיומיים, במהלכם נקט הנאשם גם באלימות מילולית כלפי המתלוננת, ובנוסף לתקיפה - הוא איים עליה באמצעות סכין שקירב לעברה בעודה אוזנת בידיה את בנם התינוק, והעצים את האיום בכך שהשתמש בסכין ודקר את הספה שתי דקירות, על מנת להמחיש מה עלול לקרות. תיאור התנהגותו האלימה של הנאשם במהלך האירוע, יציאתו מהדירה בשלב בו יצרה המתלוננת קשר עם המשטרה, ולאחר מכן חזרתו הביתה למחרת וניסיונותיו להיכנס לשם בכל דרך - בדפיקות על הדלת ובניתוק מפסק החשמל הראשי - שהסתיימו באיומים על המתלוננת באמצעות סכין ודקירת הספה, מלמדת על הלך רוחו הסוער והתוקפני של הנאשם, על התנהגות משוללת רסן ועל כך שדבר לא עצר בעדו מלהטיל מורא ופחד על המתלוננת, על מנת להשיג את מבוקשו ואת ביטול התלונה. ויודגש, כי הנאשם לא חדל ממעשיו ולא נרתע, למרות שהמתלוננת החזיקה בזרועותיה את בנם התינוק, והוא לא חדל ממעשיו הברוטאליים והשתמש בסכין שבאמצעותה איים על המתלוננת ודקר את הספה בעודה מניקה את תינוקם.

מעשים אלה מלמדים על הסכנה האפשרית לחייהם של המתלוננת והתינוק, ורק ניתן לשער את תחושת הפחד והחוסר אונים שחשה המתלוננת באותם רגעים בהם הופנתה הסכין כלפיה, ואין להתעלם מכך שהאירוע היה יכול להסתיים בצורה חמורה פי כמה.

8. יש להדגיש, כי חומרה נוספת קיימת במעשיו של הנאשם, שביצע את העבירות בשעה שתלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בר הפעלה, בגין עבירה קודמת של איומים כלפי המתלוננת, שבוצעה כשנה לפני האירוע הנוכחי, והעונש נגזר על הנאשם אך מספר חודשים קודם לאירועים נשוא כתב אישום זה. בנוסף, לנאשם הרשעה ישנה משנת 2004 בעבירות סמים, איומים ואחרות, ולמרות שניתנה לו הזדמנות לחזור לדרך הישר - ולהשתלב בהליך טיפולי שיקומי, הוא לא השכיל לנצל זאת אלא להיפך, באופן המלמד כי אינו מכיר בשינוי הנדרש בדפוסי התנהגותו האלימים והתוקפניים (ת/1-2/ת).

ואוסף, כי מדברי הנאשם בדיון, כמו גם מהאמור בתסקיר שירות המבחן, עולה כי הוא לא הפנים בצורה מלאה את הפסול שבהתנהגותו, וניכר שאינו מודע לחומרת המעשים או ליחסו האלים כלפי המתלוננת, כאשר אי ההירתמות להליך טיפולי והתנהגותו במסגרת זו מחזקים מסקנה זו.

9. לאחר שבחנתי את נסיבות האירוע, טיב העבירות ומהותן, ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת ובכך שמדובר באירוע מתמשך שכולל תקיפה ברף הנמוך ואיומים לא קלים שהושמעו תוך שימוש בסכין, יחול המתחם שלעיל ועונשו של הנאשם בגין האירוע כולו יקבע בתוך המתחם.

10. לצד חומרת העבירות, יש לשקול את הנסיבות אשר עומדות לזכותו של הנאשם.

כעולה מהתסקיר, האירוע בוצע על רקע משבר ביחסים בין בני הזוג, ולאחר תקופה של 11 שנות נישואים, כשמהתסקיר עולה שגם למתלוננת היה חלק בהסלמה של היחסים וגם היא נקטה באלימות מילולית כנגד הנאשם, המתלוננת גם מסרה לקצינת המבחן שמדובר באירוע חריג ושהנאשם לא נקט בעבר באלימות כלפיה.

הנאשם השכיל להימנע מעבירות במשך תקופה ארוכה, עד להרשעותיו האחרונות במעשים שככל הנראה בוצעו על רקע משבר ביחסים עם המתלוננת, ויש לקוות כי לאחר שנפרדו דרכיהם, הוא לא ישוב עוד לבצע עבירות.

הנאשם הודה בכתב אישום שתוקן לקולא, תוך מחיקת עובדות ועבירות שונות, והוא חסך זמן יקר של כל המעורבים, בוודאי את עדותה של המתלוננת.

מאז האירוע הנאשם והמתלוננת התגרשו, והנאשם תיאר את מצבו הכלכלי הלא פשוט ואת רצונו להתחיל בדרך חדשה.

מאז יום האירוע, נתון הנאשם במעצר ולמעט תקופה של כחודשיים שבהם היה נתון במסגרת טיפולית.

11. לאחר שבחנתי את השיקולים המפורטים לעיל, לחובתו ולזכותו של הנאשם, אני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מפעילה את עונש המאסר המותנה שנגזר על הנאשם בת"פ 28532-10-14 לתקופה של 3 חודשים.

העונשים ירצו בחופף ובמצטבר, ובסך הכל ירצה הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל.

תקופת המאסר תחושב מיום 29.3.16, וינוכו ממנה ימי המעצר מיום 7.11.16 ועד יום 10.1.16.

ג. 7 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירת אלימות במשפחה מסוג פשע.

ד. 4 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירת

אלימות במשפחה מסוג עוון.

ה. אני מחלטת את סכום ההתחייבות הכספית שהושתה על הנאשם בת"פ 28532-10-14 בסך 1,000 ₪, אשר תקוזה מהסכום שהופקד בתיק מ"ת 17772-11-15, ככל שכספים אינם מופקדים ישולם סכום ההתחייבות עד יום 1.12.16.

ו. הסכין תושמד. מכשיר הטלפון יוחזר לבעלים.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ל' סיוון תשע"ו,
06/07/2016 במעמד הנוכחים.
גלית ציגלר, שופטת בכירה

הוקלדעלידיאוריתזיתוני